

Folkeparti, at det er heroisk, at man har fået sprængt FN, NATO, EU og fået isoleret Danmark fra vores naboer i det her spørgsmål? Sidder man og glæder sig over det på rækkerne i regeringspartierne? Jeg tror, de røde ører gør sig gældende dér; det tror jeg.

Til hr. Skaarup vil jeg sige: Den naivitet, som hr. Skaarup står og spørger til hos andre, må man selv være voldsomt præget af. Vi har aldrig nogen sinde tilkendegivet, at Saddam Hussein ikke havde masseødelæggelsesvåben. Det var jo en tilståelsessag.

Og i forhold til al-Samoud-raketterne, ja de er jo blevet brugt. Også i den nuværende situation er der blevet brugt al-Samoud-raketter nede i Kuwait så sent som i aftes. Og der er også sprængt Scud-missiler. Ja, korrekt, men der er også brugt al-Samoud. Men vi ved til gengæld, at al-Samoud-raketterne blev skrottet, men ikke alle, men at Blix gjorde fremskridt.

Bevisbyrden her har hele tiden ligget hos Saddam Hussein, ja, men våbeninspektørerne kom og sagde, at man gjorde fremskridt, og Blix, som bliver citeret her, har sagt, at han kunne gøre endnu flere fremskridt, og de våbeninspektører, som var på stedet, har jeg altså mere tillid til i den her vurdering, end jeg har til hr. Peter Skaarup.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu vil jeg udvise en lille smule fleksibilitet og bede fru Pia Christmas-Møller om lige at gå på talerstolen, for hun føler sig ramt af en bemærkning. Jeg synes, det vil være rimeligt, at det lige bliver sat på plads.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg blev jo direkte udfrittet, om jeg fandt mig tilpas med, at det var lykkedes at få splittet det internationale samfund, få splittet FN, få splittet NATO, få splittet EU, få splittet verdenssamfundet som helhed, ja, også Folketinget.

Nej, det føler jeg mig overordentlig utilpas ved, det skal hr. Frank Jensen ikke have held til at påstå er anderledes.

Men sandheden er jo, at det er Saddam Hussein, der har haft held til at splitte verdenssamfundet, og at det er Saddam Husseins ærinde, Socialdemokratiet går i dag. Ikke bevidst, ikke målrettet, men ikke desto mindre er det konsekvensen af den stillingtagen, som Socialdemokratiet tager i dag. For passivitet – ikke handling

– har langt større konsekvenser for verdensfreden, end handlingen har. Sådan er det i dag.

Vi er stillet over for en sag, hvor vi skal tage stilling, og det har vi gjort i Det Konservative Folkeparti. Vi beklager den internationale splittelse, men vi vil ikke lade os drive ind i Saddam Husseins spil.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Til hr. Frank Jensen: Jeg synes, det er ved at blive lidt skingert nu, altså jeg synes, vi skulle prøve at være konstruktive. Lad os nu prøve at kigge på det alternativ, som hr. Frank Jensen kommer med.

Det, som hr. Frank Jensen siger, er: Hvis der går 1-2 måneder, kan hele verden blive samlet, og vi kan blive samlet i Folketinget, og det er jo dejligt; det er simpelt hen dejligt. Og det vil så også betyde, at når vi laver en forlængelse på 1-2 måneder, gør jeg ud fra, at det ikke kun er en vurdering fra våbeninspektørernes side, men så er det et udtryk for, at hr. Frank Jensen mener, at Saddam Hussein har vilje til at gå ind i et samarbejde og lade være med at fortie ting.

Men det sidste døgn har jo vist med Scud-missilerne, som har en ulovlig rækkevidde, at der overhovedet intet grundlag er for at have nogen som helst tillid til Saddam Hussein.

Jeg må spørge hr. Frank Jensen: Hvad er begrundelsen så for, at 1-2 måneder skulle løse alle verdens problemer?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det kan godt undre, at hr. Frank Jensen har den opfattelse, at 1-2 måneder ekstra skulle kunne rette op på den mangelfulde indsats, der har været fra Saddam Husseins side med hensyn til at afvæbne og afruste sig selv i de forgangne over en halv snes år.

Hvor sympatisk synspunktet end måtte være om at fjerne Saddam Hussein, ligger det imidlertid uden for FN's resolutioner. Men i dette tilfælde har det måske ikke så stor betydning i forhold til afvæbningen.

Jeg har lyst til at spørge hr. Frank Jensen, om hr. Frank Jensen ikke kommer i tvivl, den mindste tvivl, når hr. Frank Jensen træffer beslutning om ikke at deltage aktivt i en aktion mod Saddam Hussein med henblik på at afvæbne. Har hr. Frank Jensen ikke overvejet risikoen ved at lade være?